

ارتباط پایایی موج F با سطح هشیاری در بیماران دچار سکته مغزی

*دکتر امیر رضا قایقران (MD)^۱- دکتر بابک بخشایش اقبالی (MD)^۱- دکتر آبین حیدر زاده (MD, MPh)^۲

نویسنده مسئول: رشت، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، بیمارستان پورسینا

پست الکترونیک: Ghayeghranamirreza@yahoo.com

تاریخ دریافت مقاله: ۸۸/۴/۳۱ تاریخ پذیرش: ۸۸/۴/۱۹

چکیده

مقدمه: سطح هشیاری یک عامل مهم در مدیریت بیماران بدحال و پیش‌بینی پیش‌آگهی آنهاست. با اینحال هیچ ابزار کمی و تکرار پذیری برای ارزیابی سطح هشیاری وجود ندارد. بر طبق برخی مطالعات، پایایی موج F می‌تواند تحت تأثیر سطح هشیاری قرار گیرد.

هدف: ارتباط پایایی موج F با سطح هشیاری در بیماران دچار سکته مغزی.

مواد و روش‌ها: این مطالعه به روش مقاطعی انجام شد. ۱۱۴ بیمار که طی ۷۲ ساعت از سکته مغزی بستری بودند، بر طبق سطح هشیاری خود، هم بر حسب GCS و هم طبقه بندی کمی سطح هشیاری، به گروه‌های مختلف تقسیم شدند. پس پایایی موج F در گروه‌های مطالعه، در هر یک از اعصاب تیمال برسی شد و اثر متغیرهای زمینه‌ای سمت مطالعه، سمت فاج، جنسیت و نوع سکته مغزی مورد بررسی قرار گرفت. داده‌های مطالعه تحت نرم‌افزار SPSS14.0 وارد ریانه گردید و از مدل آماری ANCOVA برای بررسی فرضیات استفاده شد.

نتایج: ارتباط قابل توجهی بین پایایی موج F با سطح هشیاری، چه بر حسب GCS و چه طبقه بندی کمی سطح هشیاری دیده شد (در هر دو مورد $p < 0.001$). ارتباط فوق مستقل از اثر سمت مطالعه، سمت فاج، نوع سکته مغزی، و جنسیت بیماران بود.

نتیجه‌گیری: پایایی موج F می‌تواند تحت تأثیر سطح هشیاری قرار گیرد. مطالعه موج F ممکن است بتواند به عنوان یک ابزار عینی و کمی برای مستند کردن اختلال سطح هشیاری عمل کند.

کلید واژه‌ها: سکته مغزی عروقی / مقیای اغمای گلاسکو / هشیاری

مجله دانشگاه علوم پزشکی گیلان، دوره هجدهم شماره ۷۲، صفحات: ۷۰-۷۶

مقدمه

(Alert)، لتارژی، استوپور و اغماء (کوما) است. فرد آگاه، بیدار است و کاملاً همکاری می‌کند. بیمار در کوما، به هیچ محركی پاسخ نمی‌دهد. در استوپور، فقط به محركهای شدید و دردناک پاسخ می‌دهد و در لتارژی بین آگاه و استوپور قرار می‌گیرد.^(۳) سیستم‌های طبقه‌بندی دیگر کمی وجود دارند که از جمله آنها می‌توان به AVPU (آگاه، پاسخ دهدنده به درد و اغماء) و ACDU (آگاه، کونفوژیون، خواب آلوده و بی‌پاسخ) اشاره کرد. با اینحال اعتبار و اعتماد کافی به این طبقه‌بندی‌ها وجود ندارد و در یک مطالعه درجه توافق پزشکان مجرب اورژانس در مورد نمره ACDU و AVPU به ترتیب ۵۸٪ و ۵۷٪ بود.^(۴) درجه‌بندی گلاسکو برای شدت اغماء (GCS) در سال ۱۹۷۲ معرفی شد و از اولین سیستم‌هایی بود که

hesiarie به معنی وضعیت آگاهی فرد نسبت به خود و محیط پیرامون اوست^(۱) و عامل مهمی در مدیریت بیماران بسیار بدحال و پیش‌بینی پیش‌آگهی آنهاست^(۲). تغییر هشیاری می‌تواند به علت اختلال در سطح یا محتوای هشیاری باشد. اختلال سطح هشیاری به علت اختلال در سطح بیداری یا انگیختگی در فرد بوده و شدت آن در بالین بر حسب درجه پاسخ فرد به محركهای گوناگون و با شدت‌های مختلف، تعیین می‌شود^(۱). محتوای هشیاری در بردارنده چند حوزه شناختی از جمله توجه، ادراک، و حافظه است. برای تعیین سطح هشیاری از طبقه‌بندی‌های مختلفی کمی توصیف می‌شود. برخی سطح هشیاری را با اصطلاح نیمه نورولوژی کاربرد زیاد دارد، استفاده از چهار واژه آگاه

مواد و روش‌ها

این مطالعه مقطعي رو به جلو در بيمارستان پورسياني رشت انجام شد. ۱۱۴ بيمار دچار سكته مغزي که در مدت ۷۲ ساعت از شروع عاليم خود در بيمارستان بستری شده بودند و معيارهای ورود به مطالعه را داشتند، پس از اخذ رضایت‌نامه از بيمار يا در صورت اختلال هشيارى از خويشاوند درجه يك او، وارد مطالعه شدند. سكته مغزي به صورت نقص کانوني عصبي از نوع حرکتی با شروع ناگهانی و منشاء عروقی تعریف شد که با تصویربرداری تائید شده باشد. معيارهای ورود به مطالعه در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱: شرایط ورود به مطالعه

۱- سكته مغزي به همراه نقص حرکتی جديد
۲- شروع عاليم سكته مغزي در مدت ۷۲ ساعت اخير
۳- نداشتن سابقه سكته مغزي قبلی
۴- نداشتن سابقه ديبات قندي
۵- نداشتن سابقه هر گونه بيماري عصبي- عضلانی يا عاليم راديکولوپاتي
۶- نداشتن سابقه خانوادگي بيماري ارثي عصبي- عضلانی
۷- پايدار بودن عاليم حياتي
۸- نداشتن خونریزی زير عنکبوتیه

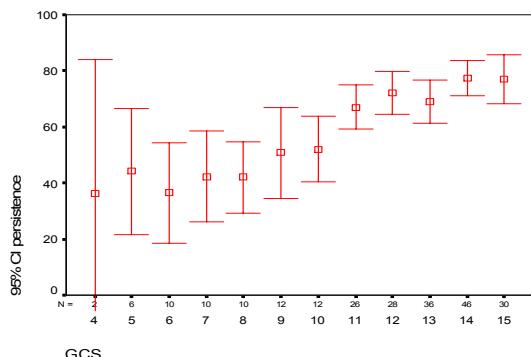
متخصص مغز و اعصاب سطح هشيارى بيماران را براساس GCS و سیستم چهارتایی آگاه، لتاژی، استوپور و اغماء تعیین کرده، و فوراً ارزیابی پایاپی موج F در عصب‌های تی‌بیال سمت چپ و راست انجام شد. برای بررسی موج F از دستگاه EMG نگاراندیشگان و برای ارزیابی پایاپی موج F از دستگاه SPSS14.0 وارد رايانيه شدند. پایاپی برسی ارتباط مركب عضلانی و پیش از بررسی موج F پتانسیل عمل مركب عضلانی و پیش از بررسی موج F بدست آمد. اعصاب تی‌بیال در خلف فوزک داخلی تحریک شد و از ماهیچه تاکننده کوتاه انگشت شست پا ثبت شد. داده‌ها تحت نرمافزار SPSS14.0 وارد رايانيه شدند. پایاپی

سطح هشيارى را به صورت نيمه کمي ارائه داد(۵). باين حال GCS نيز روش کمي واقعی نبود و مثلاً در يك مطالعه درجه توافق پزشكان در مورد نمره GCS بيماران، فقط ۳۲٪ بود(۶). همچنان، GCS نمي تواند به درستي سطح هشيارى بيماران دچار آفازى يا داراي لوله تراشه را تعیین کند(۱).

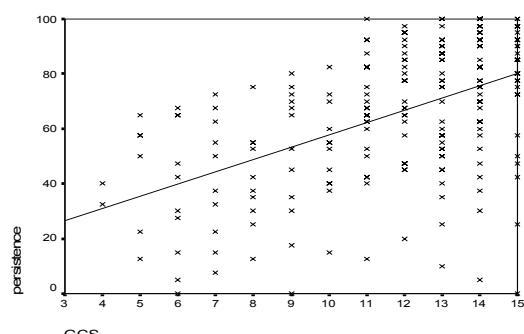
موج F پاسخ حرکتی تاخيری است که با تحريك اعصاب محيطی حرکتی به دنبال پتانسیل عمل مركب عضلانی (CMAP) از محل عضله ثبت می‌شود. پایاپی موج F به معنی تعداد موج F به دست آمده به نسبت تعداد تحريک‌های انجام شده است. با توجه به مکانيسم آن به نظر می‌رسد که عامل اصلی تعیین‌کننده مشخصات موج F، نورون محرکه تحتانی باشد(۷). با اين حال نتيجه برخی مطالعات حاکی از تغيير موج F در مراحل مzman پس از سكته مغزي بوده است يعني در هنگامی که افزایش تون عضلانی روی داده است(۸) برخی مطالعات اشاره به تغيير موج F در خواب، بخصوص مرحله REM(۹)، و طی سنتکوب وازوواگال داشته‌اند(۱۱). نتيجه يك مطالعه در سال ۲۰۰۶ نشان داد که در مراحل حاد به دنبال سكته مغزي، پایاپی موج F تحت تاثير سطح هشيارى قرار می‌گيرد(۱۲). به اظهار نويسندگان، مطالعه آنها، تنها مطالعه تا آن هنگام بود که به بررسی ارتباط بين موج F و سطح هشيارى پرداخت(۱۲). تعداد شركت‌کننده‌گان در آن مطالعه کم بود و مشخصات موج F تنها در دو گروه اغماء و غيراغماء مقایسه شد(۱۲). اين مطالعه ارتباط پایاپی موج F با سطح هشيارى را با جزئيات بيشتری بررسی کند. با مدنظر قرار دادن سكته مغزي به عنوان معیار ورود، از گوناگونی علل کاهش سطح هشيارى و تأثير مخدوش‌کننده آن کاسته شده است. در صورت بدست‌آمدن چنین ارتباطی، ممکن است بتوان از موج F به عنوان روشی کمي و عيني، در سنجش سطح هشيارى استفاده کرد.

ارتباط پایایی موج F با سطح هشیاری در بیماران دچار سکته مغزی

(۸۳/۳٪) از نوع ایسکمی و در ۱۹ نفر (۱۶/۶٪) از نوع هموراژی بود. مقایسه پایایی موج F در سطح مختلف هشیاری بر حسب طبقه‌بندی کیفی سطح هشیاری و GCS، نمودارهای ۲ و ۳ نشان داده شده است. در F دیده می‌شود ($P < 0.001$). بررسی تأثیر متغیرهای زمینه‌ای در جدول ۳ نشان داده شده است.

نمودار ۲: مقایسه پایایی موج F در افراد مطالعه بر حسب GCS

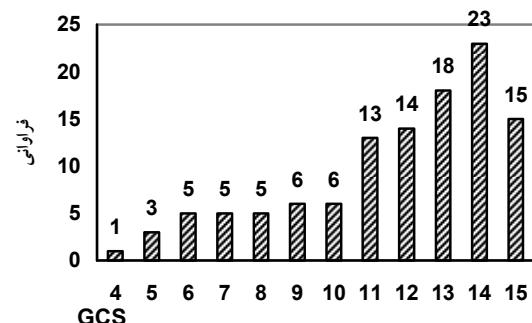

نمودار ۳: نمودار پراکنده‌گی پایایی موج F بر حسب GCS

موج F در سطوح مختلف هشیاری بررسی و مقایسه شد و تأثیر عوامل زمینه‌ای، جنس و نوع سکته مغزی نیز بررسی شد. از مدل آماری ANCOVA برای تحلیل داده‌ها استفاده و $P < 0.05$ به عنوان معنی دار در نظر گرفته شد.

نتایج

۱۱۴ بیمار و ۲۲۸ عصب تی‌بیال بررسی شدند. از این افراد ۱۴ نفر در وضعیت کوما، ۳۰ نفر استوپور، ۵۵ نفر لtarzی، و ۱۵ نفر آگاه بودند. توزیع فراوانی نمره GCS افراد در نمودار ۱ نشان داده شده است.

نمودار ۱: توزیع فراوانی GCS افراد مورد مطالعه

سن متوسط افراد ۶۷/۲ ساله با انحراف معیار ۱۱/۹۷ و متوسط پایایی موج F در اعصاب تی‌بیال کل آنها ۶۵/۳۱ درصد با انحراف معیار ۲۴/۹۵ بود. ۵۹ نفر (۵۱/۷٪) مرد و ۵۵ نفر (۴۸/۲٪) زن بودند. ۵۳ نفر (۴۶/۴٪) دچار فلج اندام‌های چپ، ۶۰ نفر (۵۲/۶٪) فلح اندام‌های راست و یک نفر فلح هر دو سمت بدن بودند. انفارکت در ۹۵ نفر

جدول ۲: مقایسه پایایی موج F در افراد مطالعه بر حسب طبقه‌بندی کیفی سطح هشیاری

مقدار آزمون P	خطای معیار	انحراف معیار	میانگین پایایی موج F	تعداد اعصاب بررسی شده (درصد)	سطح هشیاری
$p < 0.001$	۴/۲۸	۲۳/۴۴	۷۷/۰۰	(۱۳/۱) ۳۰	آگاه
	۲/۰۵	۲۱/۵۲	۷۳/۲۹	(۴۸/۲) ۱۱۰	لتارزیک
	۲/۸۴	۲۲/۰۴	۵۶/۵۷	(۲۶/۳) ۶۰	استوپور
	۴/۱۳	۲۱/۸۷	۴۰/۱۷	(۱۲/۳) ۲۸	کوما

جدول ۳: مقایسه میانگین پایایی موج F در سطوح مختلف هشیاری به تفکیک عوامل زمینه‌ای مختلف*

کل بیماران	اغماء	استوبور	لتارزیک	آگاه	سطح هشیاری		عامل زمینه‌ای
					میانگین پایایی موج F (درصد)	راست	
۶۵/۳۵	۳۹/۱۰	۵۶/۶۶	۷۳/۴۵	۷۷/۵۰	وضعیت درگیری اندام	راست	سمت مطالعه
۶۵/۲۸	۴۱/۲۵	۵۶/۵۰	۷۳/۱۳	۷۶/۵۰		چپ	
۶۵/۳۷	۴۰/۵۳	۵۸/۷۹	۷۱/۸۱	۷۷/۶۶	اندام فلچ	اندام غیر فلچ	نوع سکته مغزی
۶۵/۴۲	۳۹/۸۲	۵۴/۳۹	۷۴/۷۷	۷۶/۳۳			
۶۷/۳۵	۴۵/۵۵	۵۸/۸۹	۷۸/۷۰	۷۲/۹۶	راست	چپ	سمت فلچ
۶۳/۱۸	۳۰/۵۰	۵۳/۳۳	۶۸/۴۴	۸۱/۶۰			
۶۲/۹۶	۴۲/۱۸	۶۱/۳۸	۷۷/۰۰	۹۰/۰۰	هموراژیک	ایسکمیک	جنسیت
۶۵/۷۸	۳۹/۳۷	۵۴/۵۲	۷۲/۹۲	۷۶/۰۷			
۶۳/۹۶	۴۱/۶۰	۵۲/۴۱	۷۱/۸۷	۷۵/۹۷	مرد	زن	
۶۶/۷۷	۳۸/۷۵	۶۰/۷۵	۷۴/۷۶	۷۸/۵۴			

*با استفاده از آنالیز آماری independent sample t-test، در همه موارد $P < 0.05$ بود بجز در مورد مقایسه میانگین پایایی موج F در سطح

هشیاری لtarzیک بین افراد با فلچ سمت چپ و راست بدن که $P = 0.012$ بود.

بحث و نتیجه‌گیری

افراد آگاه و بیدار کمتر است و ارتباطی خطی بین GCS و پایایی موج F وجود دارد ($P < 0.001$). با توجه به جدول ۳ می‌توان گفت که پایایی موج F در افراد مورد مطالعه یا در هر یک از زیر گروههای آن بر حسب سطح هشیاری، متأثر از عوامل زمینه‌ای نیست. در پایایی موج F بین سمت راست و چپ بدن یا سمت فلچ و غیرفلچ هیچ تفاوت معنی‌داری وجود ندارد. نیز، پایایی موج F تحت تاثیر جنس و نوع سکته مغزی قرار ندارد. در پایایی موج F بین افراد همی‌پارزی راست و همی‌پارزی چپ نیز تفاوت معنی‌داری وجود نداشت. تنها تفاوت معنی‌دار بین افراد دچار همی‌پارزی چپ و راست، در موارد سطح هشیاری لtarzی دیده شد ($P = 0.012$). بنابراین پایایی موج F تحت تاثیر سطح هشیاری قرار دارد. معنی‌دار بودن کمتر پایایی موج F در افراد لtarzی دچار همی‌پارزی چپ نسبت به همی‌پارزی راست نیز می‌تواند ناشی از ناتوانی روش کیفی بررسی سطح هشیاری در ارزیابی درست در افراد دچار ضایعه نیمکره چپ به همراه آغازی باشد. این احتمال را نیز می‌توان مطرح

از نظر بالینی به طور معمول بارها از موج F برای بررسی بیماری‌های اعصاب محیطی و نورون‌های حرکتی تحتانی استفاده می‌شود (۷). براساس برخی مطالعات قبلی دیده شده که در شرایطی چون خواب و بخصوص در طی خواب REM (۱۰) و در شرایطی چون بیماری پارکینسون (۴) و در مراحل مزمن به دنبال سکته مغزی (۸)، پایایی موج F تغییر می‌کند و بدین ترتیب ارتباط بین دستگاه عصبی مرکزی و پایایی موج F مطرح شده است. این مطالعه به بررسی ارتباط بین سطح هشیاری و پایایی موج F پرداخته است. سطح هشیاری با دو روش مختلف سنجیده شد: GCS و روش کیفی سنجش سطح هشیاری. این مطالعه رابطه قوی و معنی‌داری را بین پایایی موج F با سطح هشیاری برحسب GCS و نیز طبقه بندی کیفی سطح هشیاری نشان داد (در هر دو مورد $P < 0.001$). در تنها مطالعه مشابه قبلی نشان داده شده بود که پایایی موج F در افراد دچار اغماء از سایر افراد (غیراغماء) کمتر است (۱۲). اما این مطالعه نشان داد که حتی در سطوح خفیف کاهش سطح هشیاری نیز پایایی موج F از

این احتمال نیز وجود دارد که تون عضلانی و سطح هشیاری هر یک به طور مستقل بر پایایی موج F مؤثر باشد.

به رغم تفاوت معنی دار قابل توجه پایایی موج در گروههای مطالعه، هنوز نمی‌توان اظهار نظر قاطعی در مورد کاربرد بالینی این نتایج نمود. طبق داده‌های این مطالعه و بررسی پیشین، انحراف معیار پایایی موج F در گروههای مطالعه زیاد است. بررسی بیشتر، شامل بیماران دچار درجه‌های مختلف کاهش سطح هشیاری به دنبال سکته مغزی با درجه‌های مختلف تون عضلانی، می‌تواند نقش و اثر تون عضلانی بر پایایی موج F را روشن سازد. بررسی ارتباط بین سطح هشیاری و پایایی موج F در موارد سکته مغزی بدون اختلال حرکتی یا علل ساختاری کاهش هشیاری به جز سکته مغزی یا ضایعات غیرساختاری نیز توصیه می‌شود. بررسی ارتباط سایر مشخصات موج F با سطح هشیاری نیاز به بررسی بیشتر دارد. میزان تکرار پذیری نتایج پایایی موج F هم باید بررسی شود. نیز توصیه به انجام مطالعه‌ای می‌شود که تغییر موج F را به دنبال نوسان میزان هشیاری بررسی کند.

این مقاله با استفاده از داده‌های یک پایان‌نامه در دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی گیلان به نگارش درآمده است.

کرد که تحریک‌پذیری نوروون‌های محركه تحتانی بیشتر متاثر از نیمکره راست باشد. چون این بررسی در افراد دچار سکته مغزی به همراه نقص حرکتی انجام شد، و با در نظر گرفتن یافته مطالعه قبلی ۱۲ که نشان داده بود پایایی موج F در مراحل مزمن به دنبال سکته مغزی (که هیپرتونسیته وجود دارد) افزایش می‌یابد، این نظریه مطرح می‌شود که شاید عامل اصلی کاهش پایایی موج F، کاهش تون عضلانی به دنبال کاهش هشیاری باشد و نه خود کاهش سطح هشیاری. البته چون در این مطالعه تفاوت قابل توجهی در پایایی موج F در سمت فلچ و غیرفلچ حتی در موارد با افت کمتر سطح هشیاری دیده نشد، احتمال نقش تون عضلانی، کمتر مطرح می‌شود. در این بررسی تون عضلانی ارزیابی دقیق نشده است. باید در نظر داشت که ارتباط‌های بین دو نیمکره می‌تواند مؤثر باشد؛ پدیده‌ای که diaschisis نام دارد^(۱۳). این احتمال نیز وجود دارد که کاهش سطح هشیاری و کاهش تون عضلانی مسیر آناتومی مشترک داشته باشند و پایایی موج F بازتاب سطح هشیاری و تون عضلانی باشد. مثلاً تشکیلات مشبك ساقه مغز الیاف نزولی به نخاع می‌فرستد (مسیر رتیکولوسپینال)، که روی تون عضلانی اثر می‌گذارد و الیاف صعودی نیز به هسته‌های تalamus می‌فرستد که در تعیین سطح هشیاری نقش دارد.

منابع

1. Stevens RD, Nyquist PA. Types of Brain Dysfunction In Critical Illness. Neurology Clinics 2008; 26: 469- 486.
2. Rabinstein AA. Principles of Neurointensive Care. in: Bradley WG, Et Al. Neurology in Clinical Practice. 5 Th Edition. Philadelphia; Butter Worth Heinmann, 2008: 919-938.
3. Berger JR. Stupor And Coma. In: Bradley WG, Et Al. Neurology In Clinical Practice. 5th Edition. Philadelphia; Butterworth Heinmann, 2008: 39-59.
4. Michelle Gill, Et Al. Interrater Reliability Of 3 Simplified Neurologic Scale Applied To Adult Presenting To The Emergency Department With
- Altered Level Of Consciousness. Annals of Emergency Medicine 2007; 49: 403- 407.
5. Teasdale G, Jennett B. Assessment of Coma and Impaired Consciousness: A Practical Scale. Lancet 1974; 2 (7872): 81- 84.
6. Gill MR, Reiley DG, Green SM. Interrater Reliability of Glasgow Coma Scale Scores in the Emergency Department. Annals of Emergency Medicine 2004; 43: 215- 223.
7. David Preston, Barbara E Shapiro. Electromyography and Neuromuscular Disorders. 2nd ed. Philadelphia; Elsevier, 2005.

-
- 8. Eisen A, Odusote K. Amplitude Of The F- Wave, A Potentates Means Of Documenters Spasticity. Neurology 1979; 39: 1306-9.
  - 9. Ishikawa M, Namiki J, Takasa M. F-Wave And Facilitated Late Responses Of Mentalis Muscle In Patients With Cerebrovascular Accident. Neural Res 2000; 22:576-82.
  - 10. Ishikawa T, Yokota T. F- Wave Change by Decreased Motoneuronal Excitability: A Sleep Study. Bull Tokyo Med Dent Univ 1994; 41:15-22.
  - 11. Chroni E Panayiotopoulos CP. F- wave Changes During A Vasovagal Attack. Eur J Neurology 1996; 3:615-616.
  - 12. Elisabeth Chroni, Et Al. Level of Consciousness as a Conditioning Factor of F- wave Generation In Stroke Patients. Clinical Neurophysiology 2006; 117: 315- 319.
  - 13. Reggå JA. Neurocomputational Models of The Remote Effects Of Focal Brain Damage. Med Eng Phys 2004; 26:711-22.

Survey the Correlation between F Wave Persistence and Level of Consciousness in Stroke Patients

*Ghayeghran A. (MD)¹ -Bakhshayesh Eghbali B.(MD)¹ - Heidarzadeh A.(MD. MPh)²

*Corresponding Address: Poursina Hospital, Guilan University of Medical Sciences, Rasht, IRAN

E-mail: Ghayeghranmirreza@yahoo.com

Received: 9/Jun/2009 Accepted: 22/Jul/2009

Abstract

Introduction: Level of consciousness is an important factor in management of critically ill patients and predicting outcome. However there is no quantitative, reproducible measure for evaluation of consciousness. F wave persistence can be influenced by level of consciousness according to some studies.

Objective: Survey the correlation between F wave persistence and level of consciousness in stroke patients.

Materials and Methods: In this cross sectional study, 114 patients within 72 hours of stroke onset were divided according to their level of consciousness either with GCS and qualitative method. F wave persistence were obtained in each Tibial nerves. Effects of background variables including side of study, side of hemiparesis, type of stroke, and sex were evaluated. Data were analyzed by SPSS14.0 and ANCOVA statistic model.

Results: A significant correlation were found between F wave persistence and level of consciousness, either with GCS or qualitative method ($P<0.001$). These results were independent of the side of study, side of hemiparesis, type of stroke, and sex.

Conclusion: F wave persistence can be influenced by level of consciousness. F wave study may be a useful objective and quantitative measure in documenting the severity of consciousness impairment.

Key words: Cerebrovascular Accident/ Consciousness/ Glasgow Coma Scale

Journal of Guilan University of Medical Sciences, No: 72, Pages: 70-76